

[Justitsministeren]

til alt for mange skøn. Jeg mener, at Folketinget må være klar i sin definition af anvendelsesområdet.

Også ambassadeansøgningerne har flere været inde på – deriblandt fru Pernille Frahm – og jeg er glad for den, synes jeg, meget brede tilslutning, der er blevet givet til at ændre disse bestemmelser. Det hilser jeg med stor tilfredshed.

Sidste år indkom der ca. 8.300, og allerede i de første tre måneder af i år er der kommet ca. 2.000, og det tal vil uden tvivl tegne sig væsentligt større, for alene gennem de seneste uger har omkring 1.600 palæstinensere, somaliere og sudanese indgivet ansøgning på ambassaden i Kairo.

Vi skal også være opmærksom på, at vi er det eneste land, der giver retskrav på en sådan adgang til at kunne søge, og derfor er jeg glad for de positive tilkendegivelser, der har været om en opstramning på dette felt.

Hr. Tom Behnke stillede det spørgsmål, hvor opstramningen i forhold til procedurerne egentlig ligger. Dertil vil jeg sige, at det jo fremgår af forslaget. Men for nu at tage nogle af hovedpunkterne vil jeg for det første sige, at det, jeg lægger stor vægt på, og som jeg tror forslaget vil have en væsentlig effekt over for, er først og fremmest det forhold, at vi jo foreslår, at den myndighed, der træffer afgørelse i sagen, samtidig fastsætter udrejsefristen, og det gælder også i forbindelse med genoptagelser.

For det andet at meddelelser af opsættende virkning overvejes konkret ved klager til ombudsmanden over afslag på asyl, meddelt efter åbenbart grundløs-proceduren eller ved klager over afslag, meddelt af det ene Flygtningenevæn.

For det tredje: Ved opsættende virkning i forbindelse med klage til ombudsmanden tillægges klagen alene opsættende virkning i et bestemt tidsrum, f.eks. 14 dage. Fristen kan naturligvis konkret forlænges, hvis ombudsmanden i sin sagsbehandling har behov herfor.

For det fjerde at praksis ved ansøgning om genoptagelse af direktoratets, nævnets eller Justitsministeriets sag eller ved klager til ombudsmanden over afgørelser vedrørende genoptagelse skærpes sådan, at helt ubegrundede ansøgninger eller ansøgninger uden nye oplysninger eller synspunkter ikke tillægges opsættende virkning.

Det mener jeg er vigtige bestemmelser i forslaget.

Hr. Tom Behnke efterlyste flere »skal-regler« i forslaget. Hr. Tom Behnke syntes, der var for mange »kan-regler«. Jeg vil bede hr. Tom Behnke om grundigt at læse bemærkningerne, fordi der jo i forbindelse med disse »kan-regler« er angivet, hvordan anvendelsen forudsættes at blive tilrettelagt.

Til det vil jeg også sige, at der vil være situationer, hvor vi må forestille os, at en regel – jeg nævnte 2-4-års-reglen – selv om den skal kunne administreres stramt, skal have en snæver dispensationsadgang. Og der vil også kunne nævnes andre eksempler, hvor det er relevant.

Fru Mimi Jakobsen rejste en lang række spørgsmål, men der er ikke tidsmæssigt mulighed for at kommentere alle de temaer, der blev rejst af ordførerne, og der bliver jo også mulighed for at drøfte dem under den efterfølgende behandling. Derfor skal jeg bare kommentere et par enkelte af de spørgsmål, der blev rejst, nemlig spørgsmålet om det antal asylansøgere, der gifter sig, altså mennesker, der er kommet hertil, og som endnu ikke har opnået en lovlig opholdstilladelse her i landet.

Jeg mener – og det er også det, der fremgår af forslaget – at det er urimeligt, hvis nogen, der har fået afslag og indgivet en klage, igennem ægteskab skaffer sig opholdsgrundlag på en helt ny basis. Jeg mener, at denne regel er rigtig. Men også her må der undtagelsesvis kunne gives dispensationer, hvilket vi også har nogle konventionsmæssige forpligtelser over for.

Fru Mimi Jakobsen var også inde på i forbindelse med 2-års-reglen for de fire år de problemer, der melder sig for kvinder, der har været udsat for vold. Der er tragiske sager på dette område, det vil jeg sige ligeud. Jeg har også selv haft lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med forskellige kvindeorganisationer og med Grevinde Danner Stiftelsen og andre, som jo har disse problemer tæt inde på livet. Jeg erkender fuldt ud, at det kan være menneskeligt set meget belastende og meget vanskelige sager. Men man skal huske på, at det, vi tager udgangspunkt i, er tilknytningsforholdet til Danmark. Endelig er der jo de almindelige straffebestemmelser; hvis en ægtefælle er voldelig over for sin hustru eller samlever, er det